

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Σύνταξη χήρας και τέκνων στρατιωτικού, ο οποίος απεβίωσε στην υπηρεσία από τραύμα ή νόσο που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας αυτής - Προϋποθέσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΙΙΙ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 17 Φεβρουαρίου 2017, με την ακόλουθη σύνθεση: Ιωάννης Σαρμάς, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Γεωργία Τζομάκα και Βασιλική Σοφιανού (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Ιωάννης Βασιλόπουλος και Εριέττα Πίσχου, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παρέστη ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Αμαλία Μπότσα, Προϊσταμένη της Γραμματείας του ΙΙΙ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 22 Ιουνίου 2016 (Α.Β.Δ. 1348/2016) έφεση των: α) ..., β) ... και γ) ..., κατοίκων ..., οι οποίοι παραστάθηκαν δια δηλώσεως του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δικ. του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Ευάγγελου Λιαγάρα (Α.Μ. Δ.Σ. Ιωαννίνων 119),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Παναγιώτη Λαμπρόπουλου και

κατά α) της .../18.5.2016 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων (Τμήμα Γ') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση των εκκαλούντων, χήρα σύζυγο και τέκνα του αποβιώσαντος στην υπηρεσία Επιλοχία Κ.Μ. για κανονισμό σύνταξης κατά μεταβίβαση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 1 περ. ε' και 31 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και β) κάθε συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης και

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη με την παρουσία των ανωτέρω μελών.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο και
Αποφάσισε τα εξής :**

1. Με την υπό κρίση έφεση ζητείται η ακύρωση α) της .../18.5.2016 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων (Τμήμα Γ΄) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), με την οποία απορρίφθηκε αίτηση των εκκαλούντων, χήρα και τέκνα του θανόντος στην υπηρεσία Επιλοχία ..., για κανονισμό σύνταξης κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 1 περ. ε΄ και 31 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και β) κάθε συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξης της Διοίκησης.

2. Για την άσκηση της έφεσης έχει καταβληθεί το προσήκον παράβολο (βλ. τα 1784671, 1784748, 5105807 και 5105750 ειδικά έντυπα παραβόλου, σειράς Α΄).

3. Η έφεση αυτή, κατά το μέρος που στρέφεται και κατά κάθε άλλης συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, είναι αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης και, ως εκ τούτου, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη.

4. Η υπό κρίση έφεση, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της .../18.5.2016 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων (Τμήμα Γ΄) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα (άρθρα 50 και 52 του π.δ/τος 1225/1981) και πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

5. Ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979, Α΄ 292, και ήδη π.δ. 169/2007, Α΄ 210, εφεξής Συνταξιοδοτικός Κώδικας), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο γέννησης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των εκκαλούντων, δηλαδή κατά το χρόνο θανάτου του Κ.Μ. (5.2.1996), ορίζει, στην παράγραφο 2 του άρθρου 25, στην οποία κωδικοποιήθηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 25 του α.ν. 1854/1951: «Στρατιωτικός νοείται ο υπηρετών εις τας ενόπλους δυνάμεις (...) και εις παν όπλον, σώμα ή κλάδον ή ειδικότητα αυτών ως αξιωματικός, ανθυπασπιστής ή οπλίτης (...)», στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 26, στην οποία κωδικοποιήθηκε η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του α.ν. 1854/1951: «1. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται εις σύνταξιν: α) (...) ε) Εάν απομακρυνθή οπωσδήποτε των τάξεων ως καταστάς σωματικός ή διανοητικός ανίκανος συνεπεία τραύματος ή

νοσήματος προελθόντως προδήλως και αναμφισβητήτως εξ αιτίας της υπηρεσίας. (...) Ως σχετιζόμενη προς την υπηρεσίαν λογίζεται και η μετακίνησις του στρατιωτικού, είτε λόγω αδείας, είτε προς επιστροφήν εις την εστίαν του μετά των εκ των τάξεων απόλυσιν του και εντός μηνός από ταύτης (...)», στην παράγραφο 2 του άρθρου 26, στην οποία κωδικοποιήθηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 26 του α.ν.1854/1981: «Αποδεικνυομένου ότι υπάρχει ως προς το πάθημα βαρύ πταίσμα του στρατιωτικού δεν γεννάται δικαίωμα εις σύνταξιν», στην παράγραφο 1 του άρθρου 31, στην οποία κωδικοποιήθηκε η παράγραφος 1 του άρθρου 31 του α.ν. 1854/1951 (Α' 182), όπως το πρώτο εδάφιο αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 15 του ν. 1202/1981 (Α' 247), σε συνδυασμό με το άρθρο 20 παρ. 1 εδάφ. τελευταίο του ν. 2084/1992 (Α' 165): «Δικαίωμα εις σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου έχουν: α) (...) η χήρα τινός των εν άρθροις 26 ως 28 αναφερομένων εν υπηρεσία θανόντος υπό τους όρους της περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 26 (...). β) Τα παιδιά του υπαλλήλου που πέθανε έχοντας τις παραπάνω προϋποθέσεις, (...) είτε αυτά γεννήθηκαν σε γάμο των γονέων τους (...) εάν μεν τα κορίτσια είναι άγαμα, τα δε αγόρια μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους, εφ' όσον είναι άγαμα ή και μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους, εφ' όσον είναι ανίκανα για εργασία κατά ποσοστό 50% και άνω. (...) γ) (...)» (με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 2703/1999, Α' 72/8.4.1999, προστέθηκε περ. δ' σύμφωνα με την οποία «Τα άγαμα αγόρια που φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές της χώρας ή ισότιμες με αυτές του εξωτερικού ή σε δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.) της χώρας δικαιούνται σύνταξη μέχρι να τελειώσουν τις σπουδές τους, σύμφωνα με τα έτη φοίτησης που προβλέπει ο οργανισμός της κάθε σχολής ή του κάθε Ι.Ε.Κ., κατά περίπτωση, και για ένα ακόμη έτος εφόσον συνεχίζεται η φοίτηση και πάντως όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους για όσους φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και του 22ου έτους της ηλικίας τους για όσους φοιτούν σε Ι.Ε.Κ.») και, στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 48, στις οποίες κωδικοποιήθηκε το άρθρο 21 του ν. 1202/1981: «1. (...) 2. Ως απονεμητέα σύνταξις εις τον εν υπηρεσία αποβιώσαντα, υπό τους όρους της περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 26, λογίζεται η οριζόμενη εις την επομένην παράγραφον, μειουμένη, όσον αφορά την κατά το τρίτον εδάφιον αυτής εξέλιξιν, κατά ένα βαθμόν. 3. Ως απονεμητέα σύνταξις εις τον εν υπηρεσία δολοφονηθέντα παρά τρομοκρατών ή άλλων ατόμων, λόγω της στρατιωτικής του ιδιότητος ή της ενασκήσεως των καθηκόντων του, λογίζεται η ανήκουσα εις τον κατά το επόμενον εδάφιον βαθμόν και αντιστοιχούσα εις τριακονταπενταετή πραγματική υπηρεσία, συνυπολογιζομένης, εάν συντρέχη περίπτωσις, και της κατά το άρθρον 43 προσαυξήσεως. Ως βαθμός, επί τη βάσει του οποίου καθορίζεται η κατά το προηγούμενο εδάφιον απονεμητέα σύνταξις, λαμβάνεται υπ' όψιν ο βαθμός τον οποίον έφερεν ή υφ' όν εμισθοδοτείτο ο δολοφονηθείς, κατά τον χρόνον

του θανάτου του, από δε της συμπληρώσεως του προς προαγωγήν εις έκαστον των επομένων βαθμών απαιτουμένου χρόνου, ο βαθμός εις τον θα εξελίσσεται ούτως βαθμολογικώς ή μισθολογικώς, βάσει των ισχυουσών κατά του χρόνου του θανάτου του διατάξεων, εάν ετέλει εν ενεργώ υπηρεσία. Η εξέλιξις αυτή δεν δύναται, εν πάση περιπτώσει, να είναι ανωτέρα, α) (...) στ) του βαθμού υπολογαγού, προκειμένου περί επιλοχιών και των προς αυτούς αντιστοιχούντων, (...)». Περαιτέρω, με το άρθρο 51 του ως άνω Κώδικα, στο οποίο κωδικοποιήθηκε το άρθρο 51 του α.ν. 1854/1951, όπως η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 5 του ν. 1489/1984, ρυθμίζεται η διαδικασία για την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας. Στο άρθρο αυτό ορίζεται: «1. Η αίτηση για άσκηση δικαιώματος σύνταξης παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας υποβάλλεται από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον μετά τη γέννηση του δικαιώματος στο Υπουργείο που υπαγόταν ο υπάλληλος. 2. Το Υπουργείον, εις ο υπεβλήθη η αίτησις, παραπέμπει αυτήν εις την αρμοδίαν στρατιωτικήν αρχήν, ήτις οφείλει να παράσχη επί τη βάσει των παρ' αυτή στοιχείων πάσαν χρήσιμον πληροφορίαν, अपαραιτήτως δε επίσημον πιστοποίησιν περί του Σώματος, του χρόνου και του τόπου της υπηρεσίας του. (...) 3. Το Υπουργείον διατάσσει την παρά της αρμοδίας, λόγω της υπηρεσίας του παθόντος, στρατιωτικής αρχής ενέργειαν υπό αξιωματικού ανακρίσεων προς εξακρίβωσιν των περιστάσεων του παθήματος, της σχέσεως αυτού προς την υπηρεσίαν και του χρόνου, καθ' όν αι συνέπειαι αυτού το πρώτον εξέδηλώθησαν. Ο ενεργών τας ανακρίσεις αξιωματικός δύναται να καλή προς εξέτασιν πάντα δυνάμενον να γνωρίζει τας περιστάσεις, υφ' άς έπαθεν ο στρατιωτικός, και να ζητή πάσαν αναγκαίαν προς μόρφωσιν γνώμης πληροφορίαν, διατυπώνει δε λεπτομερώς εν εκθέσει ητιολογημένον πόρισμα, το οποίον μετά του σχετικού φακέλλου υποβάλλει εις το Υπουργείον. Το Υπουργείον παραπέμπει τον παθόντα εις το εγγύτερον τή κατοικία αυτού στρατιωτικόν ή ναυτικόν ή της αεροπορίας νοσοκομείον, τριμελής δε επιτροπή έκ του Διευθυντού και δυο των έν αυτώ υπηρετούντων ιατρών, λαμβάνουσα γνώσιν των ανακρίσεων, γνωματεύει κατά την ανεξέλεγκτον επιστημονικήν αυτής κρίσιν και μετ' εξέτασιν του παθόντος διά πλήρους και επαρκώς ητιολογημένης γνωματεύσεώς της περί του είδους και των συνεπειών του παθήματος, εάν τούτο προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας του ή μή, περί του χρόνου της εκδηλώσεως του παθήματος και περί του βαθμού της κατά των παρ. 3 του άρθρου 45 ανικανότητος αυτού. Εάν καταστή αδύνατος η εξέτασις του παθόντος, λόγω του επελθόντος θανάτου αυτού (...) η Επιτροπή γνωμοδοτεί επί τη βάσει των ως άνω εγγράφων. (...) 5. Η κατά την παρ. 3 του παρόντος άρθρου τριμελής εξ ιατρών Επιτροπή διαβιβάζει τον φάκελλον των ανακρίσεων μετά της γνωματεύσεως της εις την αρμόδιαν Ανωτάτην Υγειονομικήν Επιτροπήν, ήτις, μετ' εξέτασιν του παθόντος, έφ' όσον αυτή κριθείσα αναγκαία είναι δυνατή, αποφαινεται περί των έν τώ τρίτω εδαφίω της παρ. 3 θεμάτων (...) 7. Εις περίπτωσιν ανικανότητος

οφειλομένης εις νόσον η γνωμάτευσις της οικείας Ανωτάτης Υγειονομικής Επιτροπής είναι υποχρεωτική δια τα αποφασίζοντα ή δικαιοδοτούντα όργανα, εάν είναι ομόφωνος. (...) 10. Η γνωμάτευσις της οικείας Ανωτάτης Υγειονομικής Επιτροπής διαβιβάζεται μεθ' ολοκλήρου του σχετικού φακέλλου εις την Υπηρεσίαν Συντάξεων, επί τη βάσει δε ταύτης και των λοιπών στοιχείων εκδίδεται η σχετική πράξις ή απόφασις (...).

6. Από τις προεκτεθείσες διατάξεις προκύπτουν τα ακόλουθα: Η χήρα και τα τέκνα, εφόσον τα μεν κορίτσια είναι άγαμα, τα δε αγόρια άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους, στρατιωτικού, ο οποίος πέθανε στην υπηρεσία, αποκτούν δικαίωμα αυξημένης σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο, εφόσον ο θάνατός του οφείλεται σε τραύμα ή νόσο που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας του. Ως υπηρεσία, κατά την έννοια του άρθρου αυτού, η οποία διαφοροποιείται από τη «διατεταγμένη εν καιρώ ειρήνης στρατιωτική υπηρεσία» του άρθρου 31 παρ. 4 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (πρβλ. ΕλΣ III Τμ. 1051/2016), νοείται κάθε ενέργεια του στρατιωτικού που ανάγεται και ασκείται μέσα στο συνήθη κύκλο των υπηρεσιακών του καθηκόντων ή κάθε κατάσταση στην οποία αυτός διατελεί και συνδέεται με τα συνήθη καθήκοντά του (ΕλΣ Ολ. 1320/1986, 975/1981, III Τμ. 916/2002). Ως σχετιζόμενη δε με την υπηρεσία, κατά την έννοια του ανωτέρω άρθρου, λογίζεται, κατά πλάσμα του νόμου (άρθρο 26 παρ. 1 εδ. ε'), και η μετακίνηση του στρατιωτικού λόγω άδειας κατά τη διαδρομή από τη μονάδα προς τον αναγραφόμενο τόπο προορισμού του (ΕλΣ III Τμ. 1516/2011, 890/2001).

7. Από τις ίδιες ως άνω διατάξεις συνάγεται, εξ άλλου, ότι ο θάνατος του στρατιωτικού συνδέεται πρόδηλα και αναμφισβήτητα με την υπηρεσία του εφόσον μεταξύ της υπηρεσίας και του θανάτου του υπάρχει αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος, με την ειδικότερη έννοια ότι κατά το συγκεκριμένο χρόνο και υπό τους συγκεκριμένους όρους και συνθήκες διεξαγωγής της η υπηρεσία καθαυτή, ως αίτιο θεωρουμένη, ήταν κατά τρόπο άμεσα και πρόδηλα αντιληπτό, -ώστε ν' αποκλείεται οιαδήποτε εύλογη αμφιβολία-, ικανή και πρόσφορη, κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων και κατά τη σταθερά εμπεδωμένη ανθρώπινη πείρα, να έχει ως αποτέλεσμα τον θάνατο του στρατιωτικού (ΕλΣ Ολ. 4684/2013, 832/2011, 1287/2002, 608/2001, 131/2000, 2235/1997, 975/1981, III Τμ. 667, 1633, 2164, 3295/2012, 2643, 3109/2011, 2627/2010 κ.ά.).

8. Κατά την έννοια, τέλος, των αυτών διατάξεων, δικαίωμα σύνταξης δεν γεννάται, όταν αποδεικνύεται ότι στην επέλευση του τραυματισμού του συνετέλεσε ο ίδιος ο στρατιωτικός με πράξεις ή παραλείψεις του, οι οποίες συνιστούν βαρύ πταίσμα. Η έννοια του βαρέος πταίσματος είναι ταυτόσημη προς την έννοια της βαρείας αμελείας του

Αστικού Κώδικα, που διαπιστώνεται εις βάρος όποιου δεν καταβάλλει τη στοιχειώδη επιμέλεια του συνήθους ανθρώπου, την οποία αξιώνει η έννομη τάξη ενόψει των δεδομένων της κοινωνικής ή ειδικότερα της επαγγελματικής δραστηριότητας καθενός. Συνεπώς στοιχειοθετείται βαρύ πταίσμα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αποδεικνύεται εκτροπή από τους κανόνες της απαιτούμενης επιμέλειας συνήθους ανθρώπου, ιδιαίτερώς μεγάλη ή ασυνήθως σοβαρή, τούτο δε κρίνεται κάθε φορά με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας, της λογικής και των τυχόν ισχυόντων νομικών κανόνων (ΕλΣ Ολ. 27/2001, 589/1998, 1042/1995, ΙΙΙ Τμ. Ε.Σ. 3512/2009, 1119/2004).

9. Για την αναγνώριση του δικαιώματος σύνταξης στις ανωτέρω περιπτώσεις τηρείται η προβλεπόμενη από τις προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 51 του Σ.Κ. διαδικασία, σύμφωνα με την οποία διενεργείται ανάκριση για την εξακρίβωση των περιστάσεων του θανάτου και της σχέσης του προς την υπηρεσία, μετά το τέλος της οποίας συντάσσεται αιτιολογημένο πόρισμα που διαβιβάζεται, μαζί με το σχετικό φάκελο, στην τριμελή επιτροπή, η οποία συγκροτείται από το Διευθυντή και δύο ιατρούς που υπηρετούν στο πλησιέστερο στην κατοικία του παθόντος στρατιωτικού νοσοκομείου, και στη συνέχεια στην Ανωτάτη του Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (Α.Σ.Υ.Ε.), οι οποίες αποφαινόμενες, αφού λάβουν υπόψη τους όλα τα στοιχεία του φακέλου, με αιτιολογημένη γνωμάτευσή τους, αν ο θάνατος προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας. Οι γνωματεύσεις των Υγειονομικών Επιτροπών, εφόσον είναι επαρκώς αιτιολογημένες και κατά το μέτρο που αποφαινόμενες για καθαρώς ιατρικής φύσης θέματα είναι υποχρεωτικές για τα αποφασίζοντα συνταξιοδοτικά όργανα και το Ελεγκτικό Συνέδριο ως προς τα θέματα αυτά. Η κρίση, όμως, για την επέλευση ή μη του παθήματος και μάλιστα κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, καθώς και για την τυχόν ύπαρξη βαρέος πταίσματος στη συμπεριφορά του παθόντος, ανήκει στα συνταξιοδοτικά όργανα και το Ελεγκτικό Συνέδριο, τα οποία αποφασίζουν κυριαρχικώς επί των θεμάτων αυτών (ΕλΣ Ολ. 4684/2013, πρβλ. 2441/2007).

10. Στην κρινόμενη υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 11 έως 14 που ακολουθούν:

11. Ο Επιλοχίας (ΤΧ) ..., ηλικίας κατά τον κρίσιμο χρόνο 30 ετών, σύζυγος της πρώτης εκκαλούσας και πατέρα του δεύτερου και τρίτης των εκκαλούντων, ο οποίος ανήκε στη δύναμη της Μονάδας ..., στις 5.2.1996 έλαβε άδεια απουσίας εικοσιτεσσάρων (24) ωρών (βλ. την Ημερήσια Διαταγή της 5.2.1996 του Ταγματάρχη (ΤΧ) ...) για να μεταβεί στη ..., προκειμένου να παραστεί σε κηδεία προσφιλούς του προσώπου. Κατά την επιστροφή του την ίδια ημέρα στη Μονάδα, περί ώρα 14.15, οδηγώντας το με αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο κι ενώ

εκινείτο επί της Νέας Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης–Αθηνών με κατεύθυνση προς Αθήνα, στο ... χιλιόμετρο της ως άνω οδού, το αυτοκίνητό του συγκρούστηκε με το με αριθμ. κυκλοφορίας ... δημόσιας χρήσης φορτηγό ρυμουλκό (με το με αριθμό κυκλοφορίας ... επικαθήμενο βυτιοφόρο), που οδηγούσε ο ιδιώτης ..., το οποίο εκινείτο επί της ίδιας οδού με αντίρροπη κατεύθυνση από αυτήν του οδηγού του επιβατικού αυτοκινήτου, δηλαδή με κατεύθυνση προς Θεσσαλονίκη. Από τη σύγκρουση αυτή ο ανωτέρω στρατιωτικός, υπέστη βαρεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση, η οποία επέφερε ως μοναδική ενεργός αιτία το θάνατό του (βλ. την από 6.2.1996 ιατροδικαστική έκθεση, που υπογράφεται από τους ιατρούς ... και ...). Όπως προκύπτει από την από 5.2.1996 έκθεση αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος του Ανθυπαστυνόμου ... και το πρόχειρο σχεδιάγραμμα που συντάχθηκε από τον ίδιο, στο σημείο του ατυχήματος υπάρχει διπλή διαγράμμιση από μια συνεχή γραμμή στο ρεύμα πορείας προς Θεσσαλονίκη και με παράλληλη διακεκομμένη γραμμή στο ρεύμα πορείας προς Αθήνα, το πλάτος του οδοστρώματος είναι 12,40 μέτρα, με δύο λωρίδες κυκλοφορίες ανά κατεύθυνση, η οδός στο σημείο αυτό είναι ευθεία, το δε ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας στο σημείο αυτό καθορίζεται στα 80χλμ/ώρα. Επίσης, από την ως άνω έκθεση προκύπτει ότι κατά τη χρονική στιγμή του ατυχήματος υπήρχε επαρκής φωτισμός (ημέρα), η ορατότητα των οδηγών των οχημάτων δεν περιοριζόταν από εμπόδια και το οδόστρωμα ήταν ολισθηρό διότι είχε προηγηθεί βροχόπτωση. Το όχημα του θανόντος εκινείτο στην εσωτερική λωρίδα κυκλοφορίας του ρεύματος πορείας προς Αθήνα, ενώ στο ως άνω σχεδιάγραμμα δεν απεικονίζεται άλλο όχημα στο ίδιο ρεύμα. Το με αριθμό κυκλοφορίας ... δημόσιας χρήσης φορτηγό ρυμουλκό (με το με αριθμό κυκλοφορίας ... επικαθήμενο βυτιοφόρο) εκινείτο στην εσωτερική λωρίδα κυκλοφορίας στο ρεύμα πορείας προς Θεσσαλονίκη, ομόρροπα δε προς αυτό, στην εξωτερική λωρίδα, εκινείτο το με αριθμό κυκλοφορίας ... δημόσιας χρήσης επικαθήμενο φορτηγό, με ιταλικές πινακίδες κυκλοφορίας, που οδηγούσε ο Ιταλός υπήκοος Στο ως άνω σχεδιάγραμμα, το πιθανό σημείο σύγκρουσης τοποθετείται περί τη διαχωριστική γραμμή, ενώ απεικονίζονται σ' αυτό θραύσματα πλαστικών και μεταλλικών εξαρτημάτων του οχήματος του θανόντος και στα δύο ρεύματα κυκλοφορίας. Μετά τη σύγκρουση το όχημα του θανόντος ακινητοποιήθηκε στο άκρο δεξιό του ρεύματος προς Αθήνα και το φορτηγό ρυμουλκό εκτράπηκε της πορείας του δεξιά, συγκρούστηκε με το με αρ. κυκλοφορίας ... φορτηγό και, στη συνέχεια, τα δύο οχήματα ακινητοποιήθηκαν σε παρακείμενο αγρό. Όπως αναφέρεται στην ως άνω έκθεση αυτοψίας, δεν μπορεί να υπολογιστεί η ταχύτητα των οχημάτων γιατί δεν υπήρχαν στο δρόμο ίχνη τροχοπέδησης, ενώ στο συγκρουσθέν με το αυτοκίνητο του θανόντος όχημα δεν λειτουργούσε η συσκευή του ταχογράφου. Στην ίδια έκθεση σημειώνεται επίσης ότι ο οδηγός του εν λόγω οχήματος δεν διέθετε ελληνική ή διεθνή άδεια οδήγησης, αλλά αλβανική, από δε την τοξικολογική εξέταση που

διενεργήθηκε μετά το τροχαίο ατύχημα στο θανάοντα δεν διαπιστώθηκε παρουσία οινόπνεύματος στο αίμα του (βλ. την από 20.2.1996 έκθεση εξέτασης αίματος που διενεργήθηκε στο εργαστήριο της Ελληνικής Αστυνομίας).

12. Μετά το θάνατο του ανωτέρω στρατιωτικού, με τη .../12.12.1996 πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., κανονίστηκε στη χήρα σύζυγό του ... (πρώτη εκκαλούσα) και τα ανήλικα τέκνα του, ... (δεύτερο εκκαλούντα) και ... (τρίτη εκκαλούσα), που είχαν γεννηθεί στις 21.1.1994 και 9.5.1996, αντίστοιχα, μηνιαία σύνταξη κατά μεταβίβαση, βάσει των ετών υπηρεσίας του συζύγου της από έτη 04-09-06, ίση με τα 7/10 των 80/1000 του μηνιαίου βασικού μισθού ενεργείας βαθμού Επιλοχία, προσαυξημένου κατά 20% λόγω επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, πληρωτέα από 6.2.1996. Η εκκαλούσα, με την από 17.9.2007 αίτησή της προς την αρμόδια στρατιωτική υπηρεσία ζήτησε να της αποσταλούν υπηρεσιακά αντίγραφα όλων των εγγράφων και στοιχείων, συμπεριλαμβανομένου του τυχόν πορίσματος Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (Ε.Δ.Ε.) και των Ημερήσιων Διαταγών, που είχαν εκδοθεί και αφορούσαν στη διερεύνηση από την υπηρεσία των συνθηκών θανάτου του συζύγου της. Σε εκτέλεση της .../26.6.07 διαταγής της ..., διενεργήθηκε ένορκη διοικητική εξέταση από τον Ταγματάρχη ... για την εξακρίβωση των συνθηκών θανάτου του ... και της σχέσης αυτού με την υπηρεσία του. Στο από 8.1.2008 πόρισμα που συνέταξε ο ανωτέρω στρατιωτικός αναφέρεται σχετικά με τις συνθήκες του ως άνω θανατηφόρου τροχαίου ατυχήματος, μεταξύ άλλων, ότι «(...) ε) Η σύγκρουση, βασίμως εκτιμάται ότι επεσυνέβη όταν, το υπ' αριθμόν ... ΔΧΦ όχημα επεχείρησε προσπέραση του ομορρόπως κινουμένου υπ' αριθμόν ... οχήματος, συνεπεία δε των μεγάλων του διαστάσεων και συνακολούθως του χώρου που κατέλαβε επί της οδού, δεν ηδυνήθη ο οδηγός του, ... να το επαναφέρει πλήρως στο ρεύμα πορείας του (βλέπετε κατάθ. ...). στ) Τα αντικειμενικά δεδομένα που σχετίζονται με την κίνηση του θανόντος οδηγού, ήτοι η ευθεία οδός, ο επαρκής φωτισμός, η έλλειψη οιοδήποτε εμποδίου επί του ρεύματος πορείας του, δεν δικαιολογούν επ' ουδενί αιφνίδια εκτροπή του προς τα αριστερά και εισόδου του στο αντίθετο ρεύμα πορείας. η) Η οδηγική συμπεριφορά του θανόντος οδηγού, ελέγχεται μόνο κατά το μέρος που ο τελευταίος δεν εκινείτο -υπό τις περιστάσεις- στο δεξιό άκρο του οδοστρώματος, συμπεριφορά η οποία επ' ουδενί δύναται να χαρακτηριστεί ως απότοκος 'βαρείας αμελείας', ανεξαρτήτως των σοβαρών συνεπειών του επισυμβάντος τροχαίου ατυχήματος» και καταλήγει ότι «ο ΕΜΘ Επχίας (ΤΧ) ... (...) κατά τον χρόνο του επισυμβάντος τροχαίου ατυχήματος, ήταν σε υπηρεσία, καθόσον υπηρετούσε στις τάξεις των Ενόπλων δυνάμεων και τελούσε νομίμως σε άδεια εικοσιτεσσάρων (24) ωρών (...) ήταν σε διατεταγμένη υπηρεσία, καθόσον εκινείτο επί του οδικού άξονος επιστροφής του στη Μονάδα, από τον τόπο προορισμού της αδειάς του (...) η προπεριγραφείσα οδηγική του

συμπεριφορά, αξιολογούμενη υπό τις αντικειμενικές περιστάσεις υπό τις οποίες επεσυνέβη το τροχαίο ατύχημα, δεν αποκλίνει ιδιαίτερα από αυτών του μέσου επιμελούς ανθρώπου και ως εκ τούτου δύναται να υπαχθεί στην (...) ελαφρά αμέλεια (...) λογιζομένου (...) του θανάτου του, ως επισυμβάντος ένεκα της υπηρεσίας».

13. Στη συνέχεια, η πρώτη εκκαλούσα, με την από 7.2.2008 αίτησή της προς τη Διεύθυνση Οικονομικού του ΓΕΣ, ζήτησε την τήρηση της διαδικασίας του άρθρου 51 του Σ.Κ. για τον κανονισμό σ' αυτήν και τα ανήλικα τέκνα της από το γάμο της με τον ..., ... (δεύτερο εκκαλούντα) και ... (τρίτη εκκαλούσα), αυξημένης σύνταξης κατά μεταβίβαση λόγω θανάτου του συζύγου και πατέρα τους εξαιτίας της υπηρεσίας. Κατόπιν αυτού, το από 8.1.2008 πόρισμα της διενεργηθείσας Ε.Δ.Ε. μαζί με τα στοιχεία του φακέλου των ανακρίσεων και το από 12.3.2008 πιστοποιητικό που εκδόθηκε από το Αντισυνταγματάρχη ..., Προϊσταμένου του ... Επιτελικού Γραφείου του Γενικού Επιτελείου Στρατού, σύμφωνα με το οποίο ο ανωτέρω στρατιωτικός «απεβίωσε, ευρισκόμενος σε υπηρεσία, ως μόνιμος εν ενεργεία υπαξιωματικός, σε διατεταγμένη, καθόσον το δυστύχημα συνέβη κατά το χρόνο επιστροφής του στη Μονάδα, μετά από 24ωρη άδεια που είχε λάβει για την πόλη της ... και εξαιτίας της υπηρεσίας διότι ο θανάσιμος τραυματισμός του οφείλεται σε ελαφρά αμέλεια του» διαβιβάστηκαν στην Τριμελή Υγειονομική Επιτροπή του ... Γ.Σ.Ν.Α.. Η Επιτροπή αυτή, με την από 11.7.2008 γνωμάτευσή της, αποφάνθηκε ότι «ο θανάσιμος τραυματισμός του ΕΜΘ Επχία (ΤΧ) ... συνέβη ενώ βρισκόταν σε 24ωρη άδεια απουσίας από τη μονάδα του. Ο θάνατός του προήλθε μετά από σύγκρουση με βυτιοφόρο όχημα που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση (...) ο θανάσιμος τραυματισμός του έγινε ευρισκόμενος σε υπηρεσία, διατεταγμένη υπηρεσία και όχι ένεκα αυτής». Ακολούθως, η Α.Σ.Υ.Ε., αφού έλαβε υπόψη της τα ανωτέρω στοιχεία, με την .../25.7.2008 γνωμάτευσή της, αποφάνθηκε ότι ο θάνατος του ... που επήλθε την 5.2.1996 από «Βαρεία Κρανιοεγκεφαλική κάκωση», με τις συνθήκες που περιγράφονται στα προανακριτικά έγγραφα, συνέβη «ενώ αυτός τελούσε σε υπηρεσία, σε διατεταγμένη υπηρεσία και όχι πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας, δεδομένου ότι, τα αίτια του τροχαίου ατυχήματος συνεπεία του οποίου επήλθε ο θάνατος του ανωτέρω, κατ' ουδένα τρόπο σχετίζονται με τη στρατιωτική υπηρεσία». Κατόπιν αυτών, το Γ.Λ.Κ., με την 162205/2008/7.11.2008 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης, απέρριψε το αίτημα της πρώτης εκκαλούσας για κανονισμό αυξημένης σύνταξης από μεταβίβαση κατά τις διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, με την αιτιολογία ότι το δικαίωμά της δεν μπορούσε να εξετασθεί, αφού η σχετική αίτησή της υποβλήθηκε σε χρόνο μεταγενέστερο της προθεσμίας (πέντε έτη) που τάσσεται από τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 4 και 12 του ν. 3075/2002.

14. Κατά της ως άνω απορριπτικής πράξης του Γ.Λ.Κ. η εκκαλούσα, ως ασκούσα τη γονική μέριμνα των ανήλικων τέκνων της από το γάμο της με τον θανόντα Κ.Μ., άσκησε έφεση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της πράξης αυτής και τον κανονισμό της αιτούμενης σύνταξης στα ανήλικα τέκνα της, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις. Η έφεση αυτή απορρίφθηκε με την 2332/2010 απόφαση του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία κρίθηκε ότι το δικαίωμα των εκκαλούντων, το οποίο γεννήθηκε με το θάνατο του συζύγου και πατέρα τους, έχει αποσβεστεί σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 4 και 12 του ν. 3075/2002, εφόσον η ως άνω αίτηση υποβλήθηκε μετά τις 5.12.2007, ημερομηνία κατά την οποία συμπληρώνεται πενταετία από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η απόφαση αυτή αναιρέθηκε με την 989/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, και αφού έγινε δεκτή η έφεση και ακυρώθηκε η .../2008/7.11.2008 απορριπτική πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναπέμφθηκε η υπόθεση στην ως άνω Διεύθυνση προκειμένου να εξετασθεί κατ' ουσία το αίτημα των εκκαλούντων για συνταξιοδότησή τους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Συνταξιοδοτικού Κώδικα περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας.

15. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει επίσης ότι το Γ.Λ.Κ., αφού εξέτασε την αίτηση των εκκαλούντων, με την προσβαλλόμενη .../2016 πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων, απέρριψε αυτήν με την αιτιολογία ότι α) ο θάνατος του συζύγου και πατέρα των εκκαλούντων επήλθε κατά την υπηρεσία, β) όχι σε διατεταγμένη υπηρεσία, διότι απουσίαζε από την υπηρεσία λόγω λήψης εικοσιτετράωρης άδειας για ιδιωτική του υπόθεση και από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι είχε εντολή να επιστρέψει τη συγκεκριμένη ημερομηνία στη μονάδα του και γ) όχι εξαιτίας της υπηρεσίας, διότι από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του θανάτου του και της εκτέλεσης της υπηρεσίας του, με την έννοια ότι το τροχαίο συμβάν δεν θα είχε συμβεί αν δεν υπήρχε η έννομη σχέση εργασίας - υπηρεσίας και ότι ο θάνατος είχε ως άμεση αποκλειστική αιτία αυτή καθ' εαυτή την εκτέλεση υπηρεσιακού καθήκοντος.

16. Με τα δεδομένα που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 11 και 14 και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις σκέψεις 5 έως 8 της παρούσας, το Τμήμα κρίνει ότι ο θανάσιμος τραυματισμός του ανωτέρω στρατιωτικού έλαβε χώρα ενώ αυτός τελούσε σε υπηρεσία και συνδέεται πρόδηλα και αναμφισβήτητα με την υπηρεσία αυτή, αφού το τροχαίο ατύχημα που επέφερε το θάνατό του συνέβη κατά την μετακίνησή του προς τη μονάδα του ύστερα από τη λήψη νόμιμης άδειας, για την οποία χρησιμοποίησε το ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητό του. Από τα αποδειχθέντα δε πραγματικά περιστατικά που συνιστούν τις συνθήκες του ατυχήματος δεν προκύπτει ότι ως προς το πάθημα του ανωτέρω αποβιώσαντος στρατιωτικού

συντρέχει οποιασδήποτε μορφής υπαιτιότητά του. Και τούτο, διότι η πρόκληση του τροχαίου ατυχήματος οφείλεται στην αποκλειστική υπαιτιότητα του οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας ... δημόσιας χρήσης φορτηγού ρυμουλκού, ο οποίος, οδηγώντας, χωρίς να διαθέτει ελληνικό ή διεθνές δίπλωμα οδήγησης, το όχημα αυτό στη Νέα Εθνική Οδό Αθήνας - Θεσσαλονίκης, με κατεύθυνση προς Θεσσαλονίκη και ενώ δεν ήταν σε θέση να ασκήσει, όπως προκύπτει από το ίδιο το συμβάν, τον προσήκοντα έλεγχο και την εποπτεία του οχήματος ώστε να μπορεί σε κάθε στιγμή να εκτελεί τους απαιτούμενους χειρισμούς, επιχείρησε προσπέραση του με αριθμό κυκλοφορίας ... δημόσιας χρήσης επικαθήμενου φορτηγού, το οποίο εκινείτο στην εξωτερική πλευρά του ίδιου ρεύματος κυκλοφορίας, λόγω δε των μεγάλων διαστάσεων του οχήματός του και του χώρου που κατέλαβε επί της οδού, ενόψει και του όγκου του άλλου οχήματος (με αριθμό κυκλοφορίας ...), δεν μπόρεσε να επαναφέρει το όχημα που οδηγούσε, πλήρως, σε ασφαλές ρεύμα πορείας, με αποτέλεσμα να συγκρουστεί με το όχημα του θανόντος στρατιωτικού που εκινείτο στην εσωτερική πλευρά του αντίθετου ρεύματος κυκλοφορίας (προς Αθήνα). Εξ άλλου, από τα πραγματικά περιστατικά που προκύπτουν από το σύνολο του συγκεντρωθέντος αποδεικτικού υλικού, λαμβανομένου υπόψη ιδίως α) ότι στο σχεδιάγραμμα που συνέταξε το αστυνομικό όργανο που επελήφθη του τροχαίου τοποθετείται το πιθανό σημείο σύγκρουσης των δύο οχημάτων περί τη διαχωριστική γραμμή των δύο ρευμάτων κυκλοφορίας και δεν απεικονίζεται άλλο όχημα ή οποιοδήποτε εμπόδιο στο ρεύμα κυκλοφορίας προς Αθήνα, β) του γεγονότος ότι θραύσματα πλαστικών και μεταλλικών εξαρτημάτων του οχήματος του θανόντος υπήρχαν και στα δύο ρεύματα κυκλοφορίας, γ) των ειδικότερων συνθηκών του τόπου ατυχήματος (ευθεία οδός, επαρκής φωτισμός, καλή ορατότητα) και δ) της φυσικής κατάστασης του θανόντος (έλλειψη οινοπνεύματος στο αίμα του, νεαρή ηλικία), δεν προκύπτει ότι ο θανών εισήλθε αιφνίδια στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας, όπως ανέφερε ο μάρτυρας ... στην από 5.2.1996 κατάθεσή του ενώπιον του Ανθυπομοίραρχου ..., ενώ από το γεγονός ότι ο θανών εκινείτο στην εσωτερική πλευρά του ρεύματος κυκλοφορίας προς Αθήνα δεν μπορεί να συναχθεί οποιασδήποτε μορφής υπαιτιότητά του, έστω και σε βαθμό ελαφράς αμέλειας, για την πρόκληση του ένδικου ατυχήματος. Επομένως, έσφαλε το αρμόδιο συνταξιοδοτικό όργανο της Διοίκησης, που με την προσβαλλόμενη .../2016 πράξη απέρριψε τη σχετική αίτηση των εκκαλούντων.

17. Περαιτέρω, το παρεπόμενο αίτημα των εκκαλούντων περί έντοκης καταβολής της προκύπτουσας διαφοράς σύνταξης από το χρόνο θανάτου του συζύγου και πατέρα αυτών, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον με το άρθρο 60 παρ. 1 εδ. β' του Συνταξιοδοτικού Κώδικα απαγορεύεται η πληρωμή τόκων σε κάθε περίπτωση που συνταξιοδοτική διαφορά φέρεται προς εξέταση στο Ελεγκτικό Συνέδριο με την άσκηση του

ενδίκου βοηθήματος της έφεσης, καθόσον με αυτήν επιδιώκεται η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης της διοίκησης, καθώς και η τροποποίηση (μεταρρύθμιση) αυτής, ώστε να διαμορφωθεί το ουσιαστικό περιεχόμενο του συνταξιοδοτικού δικαιώματος του ενδιαφερομένου (πρβλ. ΕλΣ Ολ. 1221/1999, 27/2008, 3097/2010, ΙΙ Τμ. 946, 1240/2008, 1166/2009, 2542/2011, 3292/2012, 3039/2013, 201/2017).

18. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη έφεση κατά της 13184/18.5.2016 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων (Τμήμα Γ') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, να ακυρωθεί η πράξη αυτή και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου να κανονισθεί στους εκκαλούντες μηνιαία σύνταξη κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, αναδρομικά από 1.11.2005, δηλαδή τριετία από την πρώτη του μήνα έκδοσης της .../2008/7.11.2008 πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία απορρίφθηκε από τη συνταξιοδοτική διοίκηση το πρώτον το αίτημά τους για συνταξιοδότηση κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (ΕλΣ Ολ. 887/2016, 4319/2013, 2587/2011, 1810, 166, 147, 26/2010 Ε.Δ.Δ.Α. υποθέσεις Κοκκίνη κατά Ελλάδα της 6.11.2008, Ρεβελιώτη κατά Ελλάδα της 4.12.2008).

19. Μετά την παραδοχή της έφεσης, πρέπει να επιστραφεί στους εκκαλούντες το παράβολο που κατέθεσαν για την άσκησή της (άρθρο 61 παρ. 3 του π.δ/τος 1225/1981, Α' 304 και ήδη άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52/28.2.2013).

Δια ταύτα

Δέχεται την έφεση

Ακυρώνει τη .../18.5.2016 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων (Τμήμα Γ') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου να κανονισθεί στους εκκαλούντες μηνιαία σύνταξη από μεταβίβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, αναδρομικά από 1.11.2005, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό.

Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου στους εκκαλούντες.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη των εκκαλούντων.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 15 Δεκεμβρίου 2017.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΟΦΙΑΝΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΜΑΛΙΑ ΜΠΟΤΣΑ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 3 Μαΐου 2019.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΟΛΑΚΗ